

Punjaassa $\frac{24-5}{VI}$ 96.

Armas ystäväni!

Punjaasta Sinulle pari riviä...
Kuinka viikistävä, kuinka saatis olla täällä
lä maalla! Olen kuin toinen ihminen,
terve ja reipas.

Kiitos, kiitos, kiitos, kirjastasi Si.
gridille! Hän näytti sen heti omalle
ihastuneena, saanoi itkensä riemusta.
Sigrid on paljon muuttunut... Tiistai-
iltana olimme kävelemässä — tavasta
tietä Varunkeseen ja siitä villanpuolista
tietä takaisin. Oli lämmin ja kaunis ehto,
ja kolmeen pariin olimme joutet: 1) Sigrid
ja minä 2) vetti Alma ja Oskar sekä 3) Gonda
ja ylöppijä Kekomäki. Sillä matkalla Sigrid

Ennen Kekomäki on vanhoja koreuksia — mikä näköni fräsi y. lauppuhaku. Käly on
Kannoon jouta, tutuin ja kehittänyt, Eikohan Gonda muuttanut?

kanssa jätettiin. Innoaan hän puhui...
 Syksyksi hän oli sinua melkein vihannut;
 kovin raskas hänen oli ollut... Nyt ke-
 väällä sitä vastoin hän oli ruvennut
 sinusta jittämään — "eu tiedä", mutta pi-
 löän Maijasta hirveesti", lausui rukka mel-
 kein surullisella äänellä. Ja siten hän
 tuli kirjoittaneeksi Sulle aivan avomie-
 lisesti. Tanoi olevansa niin onnellinen
 nyt... Minä puolestani vakuutin:
 "Maijasta saat ystävän, sen uskon varmaan.
 Tanssin minusta, ja tulee sinusta joki-
 jonkun jittämään, jos aina olet näin e-
 teupain pyrkivä ihminen, joka häsit-
 tään, ettei ihminen ole tullut onnais-
 maan onnensa unohtaa, jumalansa
 eikä surussa sortuaan, vaan korkeas-
 sa, viisaana, jalona kohotukseen niin ilos-
 ta kuin surusta... ja jokaisella on oma
 kohtalonsa, joka häntä opettaa..."
 Dieta puhuttiin entisistä muistoista, ja minä
 henonin häälle, kuinka kaikkea häsitin.

Jos viera "vill" on ihana. On jos sinua ystäväsi jontkun. Hän samana
 viera! Alkane yllä. Kain luoti kirjailijalle. Noh! mekattin.
 Oh! minä! Minä! Minä! Minä! Minä! Minä! Minä! Minä! Minä! Minä! Minä!
 Sille sen mielelle kivekylle.

Sis — armas Maijani, vihdoin toivon,
että tämäkin asia on hyväksi, onnelliseksi
muuttunut. — — — — —

Oskarista ja Almasta en tiedä erityis-
sämpää kertoa. Pajon ne näkyvät jiltään
hävisään. Minun Alma ulkomaan-
puolelta ei tehnyt epämiellyttäviä vaikutus-
ta, mutta kosken ole hänen kanssaan puhel-
lut, en voi hänestä oikeastaan mitään ajtel-
la. Gerda hän ei ole vihähtinyt, ei liioin
Sigridiä, vaikka alussa hänestä enemmän jiti.
Sillä tytöillä tarkempi silmä... Kun panin
Oskarin koetukselle, niin rakkaas voitti. Saapi
suis olla hyvässä toivossa... Hän teki hyvin
mieluisi. Sinun onnentoiivotuksestasi. — —

Eilen oltiin Keiserilla — vastatervaukset
heiltä! Kalle otti mun hetki kävelylle kaksen
kesken, ja siinä sitä tuijmittiin. Sinun
tervehdyksesi sanoin — se teki todellakin
hyväni hänelle. Hän joutui mulle asioi-

Gerda, Sigridiä, Almuja ja muita. Ja samaten kaikilla muilla.
Terveiset, terviset kaikille, kielille ja kielille (hän ei enääin tuijita ota lottani)
Terveiset, terviset kaikille, kielille ja kielille (hän ei enääin tuijita ota lottani)

Tanss omatta kannattaan. Intressanttiä oli
kuunnella ja vertailla - — Mitäpi hä-
nestä ja heistä samoisin? Yht'äkkiä tie-
tysti en voi mielipidettäni muuttaa. Asian
haarat näyttäkööt. Koetin häntä neuvoa
tavasti jolla hän ~~sen~~ vastaanotti huomasi, että
hän ehkä mielellään antautuisi jonkun
ohjattavaksi. — Tunnuksen Sulle,
että sydämestäni toivon, että sinun aja-
tukseksi heistä olisi oikea. Silloin ehkä on
heille pulaini.

Oskar on saanut Wilhelms'iltä karkkyr tulle
Korsnäsissä. Hän lähteekin sunnuntai-aa-
muna. Se on kaikkein mielestä paras. . . . Sit-
löin minäkin pahan kaupunkiin. Oli euri-
tuuminut lähtee jo lauantai-ammuna, vaan
saatanhan viipynä sen yhden päivän lisää.

Toivon että pian saan Sulle kirjeen, kulta
ni (kohta kun kotiin joudun) — samoin Aidille. ^{Kan}
Mästyttökö lövi viime kirjeistäni? Oli niin
sairas silloin. Maijani, Maijini!

Pekkar.

Senesit laupuntästä?
Signis ovi kopioitunut, mutta ovi ei ole ostanut. Kaittelet ja